

են գաղթել, դաւանանքով ինչ կրօնի են պատկանում, նը-
րանց խարակտէրը, զբաղմունքը, տնտեսական-կուլտուրական
և քաղաքացիական վիճակը և այլն:

Յը սիրելիս,

Քո՝

ԱՐԱՄ

Փէրիա-Սվարան, 30 Օգոստոս, 1918.

Թանկագին Վարդուհի,

Անցեալ նամակումս խոստացել էի գրել Քեզ այս
գաւառի հայ ազգաբնակիւթեան ու նրա կեանքի այլևայլ
երևոյթները մասին. այժմ կատարում եմ խոստումս, միայն
ներքի ինձ, սիրելիս, որ այդ բոլորն ես Քեզ պիտի նկարա-
գրեմ շատ համառօտ ընդգծումներով և առանձին-առանձին
վերնագրերով:

* * *

Ազգաբնակիւթիւնը: Փէրիայի ազգաբնակիւթիւնը բազ-
կացած է զանազան ցեղերից՝ պարսիկ, հայ, լօռ, վրացի
(գուրջի) և այլն. սրանք բնակւում են բազմաթիւ գիւղերում:
Այդ գիւղերից 16-ը՝ Նամակերտ, Ղառղուն, Սվարան, Դրախ-
տակ, Արթունաբադ, Ղալամելիք, Միլակերտ, Շուրիշկան,
Շահբուլաղ, Խունկ, Բժկերտ, Սանգիբարան, Վերին Խօյգան,
Դաջան, Հադան և Բոլորան զուտ հայաբնակ են. 8-ը՝ Զիգան,
Սնկերտ, Ադիգան, Բարդաշա, Ներքին Խօյգան, Ազնաուլ, Հա-